

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4417/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верица Ивошевић, адвокат из ..., против туженог малолетног ББ из ..., чија је законска заступница мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 332/20 од 08.09.2020. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 332/20 од 08.09.2020. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П2 32/19 од 13.02.2020. године, одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Смедереву П1 188/13 од 16.05.2014. године у делу који се односи на издржавање и обавезан је тужилац да на име законског издржавања туженог малолетног ББ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, почев од подношења тужбе 23.01.2019. године па убудуће, док за то постоје законски услови, на начин одређен изреком. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измени пресуда Основног суда у Смедереву П2 188/13 од 16.05.2014. године, тако да се обавезе тужилац да на име издржавања малолетног детета плаћа месечно износ од 5.000,00 динара од подношења тужбе па убудуће на начин описан у изреци. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж2 332/20 од 08.09.2020. године, одбио жалбу тужиоца и жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-малолетни ББ је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18), и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Смедереву П2 188/13 од 16.05.2014. године (чија се измена, у делу одлуке о висини издржавања тражи у овој парници), утврђено је да је разведен брак између тужиоца АА и ВВ сада ..., мајке туженог којој је тужени поверен на самостално вршење родитељског права, а отац – АА, обавезан да доприноси његовом издржавању износом од 15.000,00 динара месечно. Након правноснажности наведене пресуде измениле су се животне околности парничних странака и законске заступнице туженог. Наиме, тужни – мал. ББ (рођен ...2008. године), старији је за шест година и његове основне животне потребе су евидентно повећане, а раније су износиле 30.000,00 динара. Иначе, тужени је ученик трећег разреда основне школе и приликом рођења дијагностикован му је шум на срцу и умерена ментална заосталост, а посебне потребе које има намирују се из јавних средстава. Тужилац је тренутно незапослен и има обавезу издржавања још једног малолетног детета старог три године рођеног у другом браку. Законска заступница туженог – мајка мал. ББ је сада запослена и остварује месечна примања од по 34.000,00 динара, а на име туђе неге и помоћи остварује додатак за мал. дете у износу од 10.700,00 динара.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је у односу на ранију правноснажну пресуду од 16.05.2014. године, код туженог и његових родитеља, као његових дужника издржавања, дошло до промена животних околности и економских могућности које су релевантне за утврђивање доприноса у издржавању мал. ББ, чије су потребе за издржавањем након протекла шест година увећане с обзиром да је старији. Побижана пресуда је заснована на чињеничном закључку да су могућности дужника издржавања (родитеља мал. ББ) битно измењене тако да су могућности тужиоца да даје издржавање битно умањене, док су могућности мајке (као родитеља који врши родитељско право) да учествује у издржавању туженог битно увећане, док се увећане потребе у смислу задовољења посебних потреба туженог намирују из јавних средстава.

Полазећи од евидентно увећаних основних животних потреба туженог који је сада дете школског узраста и чињенице да се делом његове увећане потребе, и то посебне потребе, измирују из јавних средстава, те промењених животних околности и економских могућности његових дужника издржавања, правилан је закључак нижестепених судова да су се од доношења претходне одлуке измениле околности које су од значаја за издржавање туженог. У таквој ситуацији, правилно нижестепени судови налазе да се висина издржавања туженог може смањити сагласно члану 164. Породичног закона, имајући у виду и нужност да деца прате стандард својих родитеља и средине у којој живе, сагласно члану 162. став 2. и 3. истог закона, јер досуђени износ издржавања омогућује туженом најмање такав животни стандард какав ужива тужилац као дужник издржавања, при чему Врховни касациони суд налази да се са досуђеним износом неће угрозити ни егзистенција тужиоца који је по закону дужан да издржава туженог. Остала средства потребна за издржавање туженог обезбедиће мајка,

која је то и до сада чинила, а којој се у висину издржавања урачунава и свакодневни рад и ангажовање на чувању, подизању и васпитању туженог. С тим у вези, неосновани су ревизијски наводи да је побијаном пресудом прениско одмерена висина накнаде на штету мајке која ће поред већег физичког ангажовања у одрастању туженог сада имати и веће оптерећење сопственог буџета.

Наиме, Врховни касациони суд је имао у виду да је тужени, у односу на ранију пресуду о издржавању, школског узраста, у фази интензивног раста и развоја, да су се протеклом времена повећале његове потребе у погледу хране, одеће, обуће, да се његове посебне потребе намирују из јавних средстава али да су због промењених околности могућности тужиоца да даје издржавање умањене, што води закључку да тужилац ужива знатно нижи животни стандард од стандарда који је уживао у време раније одлуке о издржавању. Осим тога, код чињенице да су се могућности мајке да учествује у издржавању туженог увећале, то егзистенција туженог неће бити угрожена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић